

NOT

Ärende: Sammanfattande rapport från plenarmötet¹
– den 17–18 mars 2003 i Bryssel

I. ÖPPNANDE AV MÖTET

1. Presentation av utkastet till

- **artiklarna 38–40 om unionens finanser och**
- **artikel 31 i första delen samt artiklarna i andra delen om området med frihet, säkerhet och rättvisa**

Ordföranden presenterade på presidiets vägnar två nya grupper av artiklar, nämligen de som motsvarar avdelning VII i det preliminära textutkastet om unionens finanser (CONV 602/03) och de som gäller området med frihet, säkerhet och rättvisa (CONV 614/03) och som tas upp i artikel 31 i första delen och i ett kapitel i andra delen. Han meddelade att en diskussionscirkel om frågor som rör budgetförfarandena skall inrättas.

Ordföranden beskrev i korthet innehållet i dessa båda grupper av artiklar och underströk att konventet för första gången tar itu med andra delen med artiklarna om området med frihet, säkerhet och rättvisa.

Han meddelade att konventsledamöternas förslag till ändringar, som skall vara sekretariatet till handa före onsdagen den 26 mars, kommer att återges i den analyserade not som sekretariatet kommer att utarbeta i tid före plenardebatten.

¹ Ett fullständigt referat från plenarmötet finns på webbplatsen:
<http://european-convention.eu.int>

Plenarmötet den 3–4 april kommer att ägnas åt en diskussion om de båda grupperna av artiklar.

2. Diskussion om utkastet till artikel 24 och följande artiklar (dok. CONV 571/03 och 609/03) om unionens instrument

Vice ordförande Giuliano Amato gick inledningsvis igenom förslagen till ändringar av utkastet till artiklar och underströk att de, även om anpassningar föreslogs, bekräftade den allmänna strategi som presidiet valt.

Bred enighet rådde om den typ av förenkling som föreslås i detta utkast till artiklar. Normhierarkin, vari ingår den nya kategorin delegerade akter och genomförandeakterna, samt åtskillnaden mellan rättsakter och akter som inte är rättsakter mottogs också positivt.

En del konventsledamöter föreslog att ytterligare en akt fogas till den föreslagna katalogen, nämligen den grundläggande lagen. Den skulle vara ett instrument som särskilt skulle förbehållas frågor av konstitutionell art och egna medel och som skulle underkastas ett förfarande där rådet och parlamentet skulle fatta beslut med förstärkt majoritet. Några konventsledamöter begärde att man även skall lägga till den öppna samordningsmetoden, medan andra motsatte sig detta. En del konventsledamöter ville att de sociala avtalen skall vara likvärdiga med ramlagarna.

Bred enighet rådde om punkt 1 i utkastet till artikel 25, enligt vilken lagstiftningsförfarandet (f.d. medbeslutandeförfarandet) generellt skall gälla för antagandet av rättsakter. Däremot har punkt 2, i vilken undantag från denna regel föreskrivs, stött på motstånd från ett antal konventsledamöter som anser att rådet ensamt inte skall kunna anta lagar och ramlagar. Andra accepterade att det finns undantag men ville att de preciseras noga i konstitutionen. En del kunde acceptera undantag om de är tillfälliga. Några konventsledamöter föreslog att akterna i detta fall skulle ha en annan benämning.

Andra stycket i artikel 25 om det som är utmärkande för lagstiftningsförfarandet på det område som nu omfattas av tredje pelaren samt artiklarna 29, 30 och 31, för vilka presidiet endast har föreslagit rubrikerna och som är avsedda att omfatta det som är utmärkande för förfarandena inom GUSP, försvaret och den nuvarande tredje pelaren, gav anledning till många inlägg. En del konventsledamöter ansåg att dessa särdrag inte är lämpliga. Andra underströk att de ansåg att beslutet att avskaffa pelarna var förenat med villkoret att man behåller en del av det som är utmärkande för förfarandet på dessa områden.

Bred enighet rådde om principen om insyn i de förfaranden som leder till antagandet av en rättsakt. När några konventsledamöter framhöll att rådet bör sammanträda offentligt under hela lagstiftningsförfarandet preciserade vice ordförande Giuliano Amato att detta var den räckvidd som presidiet ville ge denna princip. En konventsledamot föreslog att en princip om god redaktionell utformning av unionens akter införs.

Några konventsledamöter var ganska förbryllade över vad de uppfattade som en nyhet, nämligen möjligheten att anta akter som inte är rättsakter. Vice ordförande Giuliano Amato preciserade att det inte rör sig om en nyhet, och att sådana akter som inte är rättsakter men är direkt tillämpliga redan finns i Europeiska unionen.

Bred enighet rådde om inrättandet av en ny kategori delegerade akter. Många konventsledamöter betonade nyttan härmed. Några konventsledamöter försvarade att dessa akter inte skall vara av lagstiftande natur, medan andra föredrog att de får en lagstiftande karaktär. Frågan om en delegerad akt kan ändra och/eller utveckla en rättsakt sammanhänger med dessa olika uppfattningar.

När det gäller villkoren för tillämpning av en delegerad akt höll flera konventsledamöter fast vid att befogenheten att upphäva en akt skall kunna utövas av rådet och parlamentet oberoende av varandra.

I fråga om genomförandakterna höll en del konventsledamöter fast vid den princip, som bekräftas i artikel 28, enligt vilken unionens rättsligt bindande akter generellt skall genomföras av

medlemsstaterna och endast i undantagsfall av kommissionen, och eventuellt av rådet. Några talare invände mot att lagstiftningsförfarandet tillämpas för antagandet av bestämmelser om kontroll av genomförandeakter. Andra vill förenkla, eller rent av avskaffa, det nuvarande kommittéförfarandet.

Ordförandens slutsatser

Ordföranden angav i sina slutsatser att konventsledamöternas inlägg som helhet betraktat bekräftar presidietts allmänna strategi men också tillför ofta mycket relevanta kommentarer. Han framhöll följande påpekanden:

- Den planerade förenklingen, och särskilt förslaget att skilja mellan akter som är rättsakter och sådana som inte är det, fick ett positivt mottagande. Presidiet kommer att ta hänsyn till förslagen, som kan utgöra ett komplement till, eller rentav förbättra utkastet.
- Katalogen över instrument förefaller ha mottagits positivt, även om en del föreslog att ett nytt instrument skall tillfogas, den grundläggande lagen, som skulle ägnas åt konstitutionella frågor.
- Bred enighet rådde om den allmänna regeln för antagandet av rättsakter i enlighet med lagstiftningsförfarandet. Man reagerade dock med oro på att det anges undantag från denna regel. Ordföranden erinrade i detta sammanhang om att det alltid har varit presidietts avsikt att noga ange dessa undantagsfall under arbetet med andra delen av konstitutionen när de rättsliga grunderna för unionens politik kommer att diskuteras.
- Ett av de mest innovativa inslagen i presidietts utkast var den delegerade akten, som fick ett mycket positivt mottagande.
- Många inlägg, som var något motstridiga sinsemellan, gjordes om reglerna för kontroll av genomförandeakterna och om det förfarande som föreskrivs för att anta dem. En del konventsledamöter ville återinföra det nuvarande förfarandet (enhälligt beslut av rådet efter parlamentets yttrande), andra ville i stället förenkla, eller rentav avskaffa det nuvarande kommittéförfarandet. Ordföranden erinrade om att de sk. kommittéförfarandena i realiteten omfattas av sekundärlagstiftningen och inte av konstitutionen.

- Flera konventsledamöter yttrade sig om artiklarna 29, 30 och 31, som tar upp det som är utmärkande för GUSP, försvarspolitiken och den nuvarande tredje pelaren. Även här fanns det motstridiga uppfattningar; en del ville inte att särdrag anges för dessa politikområden särskilt när det gäller politiken i fråga om polis och rättskipning på det straffrättsliga området; andra ville inte att dessa politikområden skall nämnas i avdelning V av rädsla just för att de skall förlora sina särdrag. Beslutet om att behålla artiklarna 29–31 och om deras innehåll måste fattas med hänsyn till arbetet med innehållet i andra delen.

Ordföranden meddelade till sist att presidiet på nytt kommer att behandla denna fråga mycket ingående mot bakgrund av de ändringar som föreslagits och de kommentarer som framförts.

3. Diskussion om protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna (dok. CONV 579/02)

Ordföranden underströk att presidiets förslag på det hela taget mottagits positivt vilket framgår av den sammanfattande noten (dok. CONV 610/1/03) från sekretariatet. Många konventsledamöter lämnade för övrigt inte in kommentarer eller påpekanden. Diskussionen mellan konventsledamöterna ägnades huvudsakligen åt följande punkter:

Tidsfrist för de nationella parlamenten

Många konventsledamöter förespråkade att förfarandet för granskning, även på det tekniska planet, av kommissionens lagstiftningsförslag, utom i brådskande fall, inte skall inledas varken av rådet eller parlamentet under den sexmånadersfrist som följer efter det att kommissionens förslag överlämnats till de nationella parlamenten. Andra konventsledamöter hävdade att lagstiftningsförfarandet, som ofta redan har ansetts vara för långt, därigenom skulle fördröjas kraftigt, vilket går stick i stäv mot arbetsgruppens slutsatser enligt vilka den planerade mekanismen varken skall fördröja eller blockera lagstiftningsförfarandet.

Begreppet nationellt parlament

Många konventsledamöter föreslog att var och en av de två kamrarna i stater med tvåkammerssystem direkt skall kunna aktivera "mekanismen för tidig varning". De hävdade att den andra kammaren i stater med tvåkammerssystem ofta företräder och ger uttryck åt intressen som skiljer sig från den första kammarens.

En del konventsledamöter föreslog en kompromisslösning för att man skall kunna göra framsteg och inte bestraffa de medlemsstater som har parlament med en enda kammare. Enligt detta förslag skulle de motiverade yttrandena från de parlament som består av en kammare vid beräkningen av tröskeln på en tredjedel få två röster mot en röst för yttrandena från var och en av kamrarna i stater med tvåkammerssystem. Detta förslag mottogs i stort sett positivt.

Mekanism för tidig varning

Tröskeln på en tredjedel mottogs i stort sett positivt. Flera konventsledamöter begärde dock att den skall höjas till två tredjedelar. Andra föreslog att den skall sänkas till en fjärdedel för att de nationella parlamentens befogenhet skall förstärkas.

En annan grupp föreslog att det utöver tröskeln på en tredjedel skall införas en andra tröskel på två tredjedelar, som om den skulle överträdas skulle leda till att kommissionens förslag dras tillbaka eller till att man överger rådets och parlamentets översyn av lagstiftningen. Detta förslag är omstritt. Många konventsledamöter var emot detta förslag eftersom de ansåg att en "veto"-mekanism inte kan accepteras och skulle strida mot de europeiska instansernas beslutsautonomi. De hävdade även att det på det politiska planet nödvändigtvis skulle leda till att kommissionens förslag avvisades i rådet och/eller parlamentet om två tredjedelar av de nationella parlamenten motsatte sig förslaget.

Förlikningskommittén

Ett stort antal konventsledamöter ställde sig tveksamma till om det är lämpligt att öppna en andra möjlighet att aktivera "systemet för tidig varning" när förlikningskommittén sammankallas. De ifrågasatte om denna bestämmelse skulle fungera i praktiken med tanke på att tidsfristen mellan sammankallandet av kommittén och själva mötet ibland är ganska kort. De föreslog att denna punkt skall utgå.

Systemet med talan inför domstolen

Följande två distinkta punkter togs upp:

- De nationella parlamentens direkta anhängiggörande av domstolen: Många konventsledamöter begärde att parlamenten skall kunna direkt anhängiggöra domstolen utan att behöva gå via sin medlemsstat. Andra ledamöter motsatte sig denna lösning och hävdade att medlemsstaterna ensamma bör ha rätt att företrädas i domstolen.
- Behandlingen av regioner med lagstiftningsbefogenhet: Många konventsledamöter föreslog att regioner med lagstiftningsbefogenhet också antingen direkt eller indirekt skall kunna vända sig till domstolen om subsidiaritetsprincipen åsidosätts.

Bestämmelser om Regionkommittén

Vissa konventsledamöter, bl.a. de observatörer som är ledamöter i Regionkommittén, önskar de att regionkommitténs befogenheter när det gäller övervakning av subsidiaritetsprincipen skall utvidgas och anpassas till de nationella parlamentens befogenheter. Andra ledamöter ifrågasatte om det är lämpligt att den ges möjlighet att väcka talan.

Ordförandens slutsatser

Ordföranden

- fann att det finns starka krav, särskilt i de skriftliga bidragen, på att kommissionens årliga rapport om subsidiariteten till Europaparlamentet och rådet också skall rikta sig till de nationella parlamenten; frågan utlöser inga svårigheter och bör få ett positivt bemötande,
- konstaterade att fastställandet av en tröskel på en tredjedel av de nationella parlamenten, även om avvikande åsikter har uttryckts, förefaller vara väl avvägt och att enighet troligen kommer att uppnås,

- uppgav att förslaget om att, utöver det föreslagna systemet för tidig varning, införa ett system med "rött kort" eller veto om tröskeln på två tredjedelar av de nationella parlamentet överskrids, stötte på stort motstånd och inte tycks kunna leda fram till enighet,
- konstaterade i fråga om behandlingen av tvåkammarparlament, att det förslag som många konventsledamöter förordar, dvs. att vid beräkningen av tröskeln tilldela enkammarparlamenten två röster och var och en av kamrarna i tvåkammarparlamenten en röst mottogs positivt, och tycks kunna tillgodose det starka kravet på att andrakamrarna skall kunna delta i systemet för tidig varning utan att varje stats inre ordning ifrågasätts och utan att de medlemsstater vars parlament endast har en kammare missgynnas; han ansåg därför att detta konstruktiva förslag förtjänar att analyseras vidare av presidiet,
- uppgav att presidiet också bör överväga hur man skall ta hänsyn till den roll som spelas av regioner med lagstiftningsbefogenheter,
- noterade avslutningsvis att förslaget om att skapa en ny möjlighet för de nationella parlamenten när förlikningskommittén sammankallas ofta har stött på motstånd, bland annat därför att det är svårbegripligt. Presidiet bör återkomma till detta för att sannolikt ompröva förslaget eller precisera det ytterligare.

3.2 Debatt om protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen (dok. CONV 579/02)

Ordföranden inledde diskussionen genom att påminna om att fyra huvudteman framträder vid analysen av de 41 förslag till ändringar som mottogs om utkastet till protokoll om de nationella parlamentens roll (dok. CONV 579/02). Dessa är följande: det sätt varpå de nationella parlamenten

återspeglas i protokollet, omfattningen av den information som översänds till de nationella parlamenten, fastställandet av tidsfrister, bland annat för översändandet av handlingar till parlamentet samt det mellanparlamentariska samarbetet.

Diskussionen om protokollet koncentrerades i stort sett på dessa teman. Det allmänna synsättet i protokollet ifrågasattes inte. Några ledamöter föreslog att protokollet om de nationella parlamenten skulle kunna slås samman med protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, eftersom ämnesområdena är näraliggande.

Det sätt varpå de nationella parlamentens roll återspeglas i protokollet

Några ledamöter betonade att det är viktigt att framhäva de nationella parlamentens roll och att deras delaktighet skulle bidra till att närma unionen till medborgarna. En ledamot föreslog en ändring i syfte att införa en hänvisning till "de parlamentariska riktlinjerna från Köpenhamn" (som antogs av COSAC) i protokollet. En del underströk att parlamentens inflytande framför allt sker genom den politiska kontroll som de utövar över sina egna regeringars åtgärder, och att en bättre och snabbare tillgång till information borde underlätta utövandet av denna kontroll. En ledamot konstaterade att de nationella parlamenten fullt ut borde utnyttja de möjligheter som finns enligt bestämmelserna i de nationella konstitutionerna.

En del ledamöter förespråkade att det bör anordnas en årlig debatt i varje nationellt parlament i medlemsstaterna om kommissionens arbetsprogram eller om de allmänna riktlinjerna för unionen. Några ledamöter ansåg att de nationella parlamenten bör kunna lämna yttranden om sakfrågorna i förslagen, däribland tillämpningen av proportionalitetsprincipen. En ledamot föreslog att de nationella parlamenten skall uppmanas att yttra sig om de utkast till unionsakter som gäller de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och socialpolitiken.

Omfattningen av den information som översänds till de nationella parlamenten

Flera ledamöter föreslog att man exempelvis i första punkten uttryckligen bör lägga till att kommissionen skall översända det årliga programmet (lagstiftnings- och arbetsprogram) till parlamenten. En ledamot föreslog att programmet skall föreläggas de nationella parlamenten

samtidigt som Europaparlamentet. En ledamot ansåg att det bör åligga rådet att översända lagstiftningsförslag (punkt 4 i protokollet) och inte kommissionen. En ledamot önskade att rådet också skulle översända protokoll från debatterna till de nationella parlamenten (punkt 5 i protokollet).

Tidsfristerna, bland annat för översändandet av handlingar till parlamenten

Flera ledamöter ville skärpa texten i punkt 4 i protokollet, där man nämner den tidsfrist på sex veckor som bör förflyta mellan den dag då ett förslag av kommissionen görs tillgängligt och den dag då förslaget sätts upp på rådets dagordning för antagande av detta eller för antagande av en ståndpunkt inom ramen för lagstiftningsförfarandet. De föreslog att en kompletterande bestämmelse skall införas enligt förslaget från arbetsgrupp IV, enligt vilken inga överenskommelser, även om de är preliminära, kan träffas i rådets instanser (arbetsgrupper och Coreper) under denna tid. En del föreslog att det skall införas en fast tidsfrist på tio dagar mellan överläggningarna i Coreper och det rådsmöte då förslaget diskuteras. Andra avvisade dessa förslag och betonade vikten av att inte göra systemet långsammare genom att lägga till sådana krav.

Det mellanparlamentariska samarbetet

Några ledamöter ville att texten i punkt 8 i protokollet skulle formuleras mer dynamiskt och ange att Europaparlamentet och de nationella parlamenten borde uppmuntra eller främja det mellanparlamentariska samarbetet (i stället för att "undersöka" hur det kan främjas). En del betonade vikten av regelbundna möten mellan Europaparlamentariker och nationella parlamentariker utan att nya institutioner inrättas. En konventsledamot föreslog att konventet skall återkomma till denna fråga när man diskuterar avdelning VI, "unionens demokratiska liv". En ledamot nämnde en ändring enligt vilken Europaparlamentet bör samråda med COSAC angående främjandet av det mellanparlamentariska samarbetet.

Flera ledamöter framförde önskemål om att COSAC:s roll skall stärkas, men gjorde samtidigt klart att detta organ dock inte bör bli en ny institution, och önskade att protokolltexten skulle vara

tydligare på denna punkt. COSAC:s betydelse som kontaktpunkt och debattforum för de nationella parlamenten betonades. Några ledamöter ansåg att COSAC, trots de pågående reformdiskussionerna, ännu inte fyller sin funktion fullt ut. Denna borde sträcka sig utöver utbyte av information och goda rutiner. En ledamot ville att en möjlighet för rådet att vända sig till COSAC i fråga om särskilda texter skall införas i protokollet.

Tanken framfördes på att införa i protokollet att en europeisk vecka skall organiseras årligen, samtidigt i de nationella parlamenten och med medverkan av ledamöter i Europaparlamentet. En konventsledamot ansåg att man också bör betona vikten av bilateralt samarbete mellan parlamenten.

Ordförandens slutsatser

- Ordföranden konstaterade att synsättet i protokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen inte ifrågasattes i sin helhet. Han konstaterade också att det inte finns några krav på mer institutionell medverkan från de nationella parlamentens sida. Flera ledamöter föreslår dock att andra uppdrag eller åtgärder skall läggas till i protokollet, exempelvis rätten att yttra sig om sakfrågorna i lagförslagen utöver subsidiariteten samt att det bör anordnas årliga diskussioner om kommissionens arbetsprogram, unionens allmänna riktlinjer och de politiska riktlinjerna för den ekonomiska politiken och socialpolitiken.
- Han noterade olika förslag om tillägg av ytterligare typer av information som parlamenten borde erhålla direkt från unionens institutioner. Han konstaterade att det fanns enighet om en tydligare hänvisning till kommissionens årsprogram. Han noterade dock att man måste hitta en bra avvägning så att viktig information översänds utan att de nationella parlamenten utan urskillning översvämmas av handlingar.
- Han noterade att det verkliga problemet är att fastställa tidsfristerna och att denna fråga bör diskuteras ytterligare för att avgöra om det inte vore nödvändigt med ytterligare begränsningar av institutionernas verksamhet under tidsfristerna, så att de nationella parlamenten kan få längre tid på sig att reagera.

- Han sade att frågan om mellanparlamentariskt samarbete bör diskuteras på nytt i samband med behandlingen av förslagen om unionens institutionella system och dess demokratiska liv. Frågan är om det bör inrättas ett forum för mellanparlamentariska möten enligt mönster av Europeiska konventet.

4. Övriga frågor – meddelande från presidiet

Presentation av rapporten från arbetsgruppen med experter från institutionernas juridiska avdelningar (del II av konstitutionen)

Ordföranden påminde om att presidiet den 29 januari enades om att be Europaparlamentets, rådets och kommissionens juridiska avdelningar om hjälp med den tekniska anpassningen av del II av konstitutionen.

Han presenterade resultatet av detta arbete som finns i dokument CONV 618/03, och uppgav att den text som de juridiska experterna har upprättat bara är ett diskussionsunderlag till hjälp för konventet vid utarbetandet av den andra delen.

Plenarmötet måndagen den 17 och tisdagen den 18 mars 2003

TALARLISTA

i turordning

Måndagen den 17 mars

2. Debatt om utkastet till artiklarna 24 ff. (dok. CONV 571/03 och 609/03)

Giuliano AMATO – Vice ordförande
Ernâni LOPES – Portugal (Regeringen)
Alain LAMASSOURE – Europaparlamentet
Dimitrij RUPEL – Slovenien (Regeringen)
Jürgen MEYER – Tyskland (Parlamentet)
Eduarda AZEVEDO – Portugal (Parlamentet)
Lena HJELM-WALLEN – Sverige (Regeringen)
Jozef OLEKSY – Polen (Parlamentet)
Henning CHRISTOPHERSEN – Danmark (Regeringen)
Klaus HÄNSCH – Europaparlamentet
Marietta GIANNAKOU – Grekland (Parlamentet)
Antonio VITORINO – Kommissionen
Johannes VOGGENHUBER – Europaparlamentet
Tunne KELAM – Estland (Parlamentet)
Andrew DUFF – Europaparlamentet
(Blå kort: Baroness Scotland of Asthal, Rack, Berès, Bonde, Duff)
Lenka ROVNA – Tjeckien (Regeringen)
Göran LENNMARKER – Sverige (Riksdagen)
Kimmo KILJUNEN – Finland (Riksdagen)
Hannes FARNLEITNER – Österrike (Regeringen)
David HEATHCOAT-AMORY – Förenade kungariket (Parlamentet)
Péter BALÁZS – Ungern (Regeringen)
Lamberto DINI – Italien (Parlamentet)
Caspar EINEM – Österrike (Parlamentet)
Pascale ANDREANI – Frankrike (Regeringen)
Hanja MAIJ-WEGGEN – Europaparlamentet
Teija TIILIKAINEN – Finland (Regeringen)
Antonio TAJANI – Europaparlamentet
Pierre CHEVALIER – Belgien (Regeringen)
Alfonso DASTIS – Spanien (Regeringen)
(Blå kort: Paciotti, Lennmarker, Duff, Fayot, Barnier, Tomlinson, Du Grandrut, Van Lancker)
Jelko KACIN – Slovenien (Parlamentet)
Vytenis ANDRIUKAITIS – Litauen (Parlamentet)
Baroness Scotland of Asthal – Förenade kungariket (Regeringen)
Wolfgang GERHARDS – Tyskland (Parlamentet)
Carlos CARNERO – Europaparlamentet
Bobby McDONAGH – Irland (Regeringen)

Rihards PIKS – Lettland (Parlamentet)
 Elmar BROK – Europaparlamentet
 Alberto COSTA – Portugal (Parlamentet)
 Jens-Peter BONDE – Europaparlamentet
 George JACOBS – Arbetsmarknadens parter
 Sören LEKBERG – Sverige (Riksdagen)
 Hans-Martin BURY – Tyskland (Regeringen)
(Blå kort: Duff, Muscardini, d'Oliveira Martins, MacCormick)
 Riitta KORHONEN – Finland (Riksdagen)
 Adrian SEVERIN – Rumänien (Parlamentet)
 Emilio GABAGLIO – Arbetsmarknadens parter
 Roberts ZILE – Lettland (Regeringen)
 Valdo SPINI – Italien (Parlamentet)
 Maria BERGER – Europaparlamentet
 Edmund WITTBRODT – Polen (Parlamentet)
 Cristiana MUSCARDINI – Europaparlamentet
 Sylvia-Yvonne KAUFMANN – Europaparlamentet
 Henrik HOLOLEI – Estland (Regeringen)
 Elena PACIOTTI – Europaparlamentet
(Blå kort: MacLennan of Rogart, Van Eekelen, Heathcoat-Amory)

Tisdagen den 18 mars

3. Debatt om

- **utkastet till protokoll om subsidiaritet och proportionalitet
(dok. CONV 579/03, 610/03)**

Valéry GISCARD d'ESTAING – Ordförande
 René VAN DER LINDEN – Nederländerna (Parlamentet)
 Louis MICHEL – Belgien (Regeringen)
 Gisela STUART – Förenade kungariket (Parlamentet)
 Hannes FARNLEITNER – Österrike (Regeringen)
 Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (Regeringen)
 Edmund WITTBRODT – Polen (Parlamentet)
 Baroness Scotland of Asthal – Förenade kungariket (Regeringen)
 Hubert HAENEL – Frankrike (Parlamentet)
 Juraj MIGAS – Slovakien (Regeringen)
(Blå kort: Di Rupo, Tusek, Dini, Dybkjaer, Andriukaitis, Dastis)
 Cristiana MUSCARDINI – Europaparlamentet
 Frans TIMMERMANS – Nederländerna (Parlamentet)
 Michel BARNIER – Kommissionen
(Blå kort: Haenel, Duff, Bonde)
 Dick ROCHE – Irland (Regeringen)
 Pierre LEQUILLER – Frankrike (Parlamentet)
 Göran LENNMARKER – Sverige (Riksdagen)
 Andrew DUFF – Europaparlamentet
 Alberto COSTA – Portugal (Parlamentet)
 Linda McAVAN – Europaparlamentet

Jan FIGEL – Slovakien (Parlamentet)
Gijs DE VRIES – Nederländerna (Regeringen)
Jürgen MEYER – Tyskland (Parlamentet)
Jan ZAHRADIL – Tjeckien (Parlamentet)
Jozef OLEKSY – Polen (Parlamentet)
Poul SCHLÜTER – Danmark (Regeringen)
Alain LAMASSOURE – Europaparlamentet
Hans Martin BURY – Tyskland (Regeringen)
Timothy KIRKHOPE – Europaparlamentet
Ernâni LOPES – Portugal (Regeringen)
Riitta KORHONEN – Finland (Riksdagen)
Wolfgang GERHARDS – Tyskland (Parlamentet)
Josep BORRELL – Spanien (Parlamentet)
Adrian SEVERIN – Rumänien (Parlamentet)
Sören LEKBERG – Sverige (Riksdagen)
Guntars KRASTS – Lettland (Parlamentet)
Pervenche BERES – Europaparlamentet
Neil MacCORMICK – Europaparlamentet
Eduarda AZEVEDO – Portugal (Parlamentet)
Mihael BREJC – Slovenien (Parlamentet)
Caspar EINEM – Österrike (Parlamentet)
(Blå kort: Stuart)
Kimmo KILJUNEN – Finland (Riksdagen)
Pat CAREY – Irland (Parlamentet)
Reinhard BÖSCH – Österrike (Parlamentet)
Danny PIETERS – Belgien (Parlamentet)

Debatt om

- **utkastet till protokoll om de nationella parlamentens roll
(dok. CONV 579/03, 611/03)**

Proinsias DE ROSSA – Irland (Parlamentet)
Vytenis ANDRIUKAITIS – Litauen (Parlamentet)
Alexandre ATHANASIU – Rumänien (Parlamentet)
Alberto COSTA – Portugal (Parlamentet)
Hubert HAENEL – Frankrike (Parlamentet)
Pervenche BERES – Europaparlamentet
Costantin ENE – Rumänien (Regeringen)
Elmar BROK – Europaparlamentet
(Blå kort: Lennmarker, Andreani)
Jos CHABERT – Regionkommittén
Claude DU GRANDRUT – Regionkommittén
Iñigo MENDEZ DE VIGO – Europaparlamentet
George PAPANDREOU – Grekland (Regeringen)